

[Lysholm Christensen]

og de to mål er i hvert fald nået. Vi har nu næsten fået inflationen i ro, og vi har fået en rekordhøj opsparing, som vi vel alle er glade for, fordi det har afløst låntagning og overforbrug. Den øvelse var nødvendig, og vi vedstår vort medansvar for den.

Det, der yderligere har forværret situationen i de senere år, er til dels udefra kommende forhold. Det er dårlige konjunkturer, som præger hele Vesteuropa, et trængt lånemarked og den alt for høje arbejdsløshed. En lav inflation har også været årsag til de problemer, vi står i, men denne lave inflation er vi glade for i anden sammenhæng, så det er ikke så enkelt.

Der er altså store problemer for en gruppe af boligejere, og derfor har regeringen også allerede taget initiativ til lovgivning, som kan løse nogle af problemerne.

Som det er sagt tidligere, skal vi i morgen vedtage en boligpakke. Det bliver nu muligt at få annuitetslån, vi har igennem et stykke tid haft tilskud til vedligeholdelse, og vi får også fritagelse for stempelafgift på skøder. Jo, der er allerede taget nogle initiativer – boligministeren har i sin besvarelse grundigt gjort rede for dette – og der kommer mere fra regeringens side i den kommende tid.

Så kommer jeg til skattereformen, som har optaget så stor en del af debatten i dag. Det er vigtigt, at vi får den kommende skattereform skruet sammen på en sådan måde, at vilkårene for boligejerne ikke bliver forringet. Der er forskellige skruer at stille på i den skattereform. Det er for tidligt at afsløre, hvordan der skal skrues på disse skruer, men det er klart, at det kan ske på forskellige måder, og målet skal blot være, at vilkårene for boligejerne ikke bliver forringet.

Vi er nemlig for mig at se kommet til et punkt, hvor der er blevet nogenlunde balance mellem ejer- og lejeboligmarkedet, og det er for så vidt udmærket, at der er denne balance. Men den må ikke forrykkes yderligere, så det bliver mere favorabelt at sidde i en lejebolig; det skal fortsat være således, at det er attraktivt og overkommeligt for børnefamilier og andre, som ønsker at bo i en ejerbolig, at erhverve en sådan. Og derfor er det vigtigt, at vi fastholder denne balance i forhold til lejeboligmarkedet i den kommende skattereform, for det er netop her, tingene skal afgøres.

Men den bedste hjælp til ejerboligmarkedet er formentlig slet ikke af politisk karakter, i hvert fald ikke direkte. Det, der skal til, er vækst i samfundet; vi skal have gang i produktionen og beskæftigelsen, og der skal være en yderligere investeringslyst, så vi får gang i sagerne. Det vil også give vækst på ejerboligmarkedet, fordi der vil blive mere behov for at flytte, priserne vil formentlig stige, og renten vil falde. Alt dette afhænger til dels af de internationale konjunkturer, men der er én ting mere, som jeg vil tillade mig at nævne – skønt det i dag er blevet betegnet som noget odiøst i denne debat: Det danske folk kan faktisk medvirke til at sætte denne vækstproces i gang om 3 uger, nemlig ved at sætte kryds det rigtige sted den 18. maj. Jeg er overbevist om, at et ja den 18. maj vil medvirke til det rentefald, som er en af de meget væsentlige faktorer, for at vi kan få gang i dette område.

Så alt i alt mener jeg nok, at der er lys forude; der er taget nogle initiativer til gavn for boligmarkedet, og der er håb om, at vi får øget vækst i samfundet den kommende tid, så der er grund til en vis optimisme. Regeringen vil i hvert fald bestræbe sig på at understøtte den optimisme, så det også kan gå den rigtige vej for ejerboligmarkedet.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Der er jo faldet mange bemærkninger om de forskellige dagsordensforslag, og vi betragter SF's som en tillidserklæring til regeringen. Vi har drøftet SF's forslag regeringspartierne imellem, og jeg forstår, at hele Folketinget vil kunne samles om det. Og derfor skal jeg på vegne af forslagsstillerne fra regeringspartierne trække den af regeringspartierne stillede dagsorden tilbage.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Se, det er jo interessant, nu har regeringen trukket sin egen dagsorden. Det er glædeligt, set med vore øjne, men det viser jo også, at meget af det, vi har sagt i løbet af debatten, er rigtigt.

Regeringen tror ikke engang på sin egen dagsorden, og hvordan skulle vi andre så kunne gøre det? Nu viser det sig, at regeringen vil